

— forstaae, hvorledes den ærede Rigsdagsmand i Udvalgets Indstilling kan finde Noget, der ikke skulde være stemmende med Selvstyrelse, eller, som antydet af andre ærede Taler, ikke skulde være demokratisk. Sagen er den, at den ærede Rigsdagsmand, hvis jeg har opfattet ham rigtigt, egentlig vil stille Repræsentantskabet over den lovgivende Forsamling; men det er netop det, vi ikke ville. Vi mene, at der kan reises store Betænkeligheder med Hensyn til dette Repræsentantskab; vi vide slet ikke, hvorledes det Repræsentantskab er, der om 10 Aar staaer i Spidsen for Foreningens Bestyrelse. Hvad der i dette Dieblif foreligger Rigsdagen, er et Forslag fra Regjeringen, hvorpaa Udvalget er gaaet ind, om den første Gang at lade foretage Valg af Repræsentantskabet efter Forsikringssummerne, men det skal overlades til videre Forhandling mellem Justitsministeren og Repræsentantskabet, hvorledes Reglerne for Repræsentantskabets Sammensætning fremdeles skulde være, og Rigsdagen ved i dette Dieblif aldeles ikke, hvorledes disse Regler ville blive. Det forekommer mig nu meget naturligt og meget mere i Samklang med Principet for Selvstyrelse samt med demokratisk Opfattelse, at man siger: Lad den lovgivende Magt faae Sagen for i dens Heelhed og afgjøre Spørgsmaalet, enten det bliver indstillet til den paa den ene eller paa den anden Maade. Det er saa langt fra, at der i Udvalgets Indstilling i den Henseende skulde ligge Noget, der med Føie kunde kaldes en Mistillid til vor constitutionelle Udvikling, at det forekommer mig, at det, som den ærede Rigsdagsmand vil, meget mere kunde karakteriseres saaledes; thi noget mere constitutionelt kan der dog ikke være, end at man igjen vil søge til den lovgivende Forsamling, naar Sagen skal gaae over til et heelt andet Stadium end det, hvorpaa den nu kommer ind. Maaskee det maa være mig tilladt ved samme Leilighed paa Udvalgets Begne at udtale mig om de af Medlemmer udenfor Udvalget stillede Ændringsforslag. Det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 1, har ligesom alle de andre Forslag været gjort til Gjenstand for Overveelse i Udvalget, men dette har været enigt om, at det ikke kunde

gaae ind derpaa. Tanken dermed er jo, som man seer, at det ikke skulde overlades til Repræsentantskabet at træffe Forandring i de Regler, som nu opstilles for dettes Sammensætning og Valg; men Udvalget er af den Formening, at det vilde være ganske overordentlig uheldigt, hvis en saadan Bestemmelse blev vedtagen, idet det ingenlunde kan finde, at de Bestemmelser, der om dette Punkt findes i Lovudkastets § 1, ere af den Besskaffenhed, at man paa et længere Hold vil kunne berolige sig derved. Man antager meget mere, at der vil blive lagt ganske andre Hensyn til Grund for de Regler, hvorefter Repræsentantskabet fremtidig skal sammensættes, end slet og ret Forsikringssummen, saaledes som opstillet i § 1. — Naar der til § 4 er stillet et Ændringsforslag om, at det ikke skulde være fornødent at indhente Samtykke fra Shændehaveeren af en Bantseftelsesobligation til at faae Forsikringen udslettet, og naar dette Ændringsforslag, rigtignok med en ganske bestemt Motivering, er tiltraadt af den ærede Minister, kunde Udvalget ikke have Noget imod ogsaa for sit Bedkommende at tiltræde det med samme Motivering, men Udvalget har seet Sagen fra et andet Synspunkt, foruden at det bliver et Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigst udtrykkeligt at udtale i Forslaget, at Meningen dermed er den, som den ærede Minister fremsatte. Udvalget har tillige seet Sagen fra Bankens Standpunkt ligeoverfor de Bestemmelser, som findes i Rigsbankforordningen af 1813, hvori det udtrykkeligt er sagt, at Bygningerne i Kjøbstæderne skulde være forsikrede, og at de, hvis de ikke vare forsikrede, da Forordningen udkom, strax skulde forsikres. Da der endvidere i Bankoctroien af 1818 er givet et kongeligt Tilfagn om, at der ingenfinde skulde blive gjort Forsøg paa at gjøre Indgreb i de Rettigheder, som bleve tillagte Rigsbanken, forekommer det Udvalget, at allerede denne formelle Grund vilde være fuldkommen tilstrækkelig til ikke at kunne slutte sig til det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 2. — Ændringsforslaget under Nr. 3 er allerede gjort til Gjenstand for saa tilstrækkelig Smødegaaen, at jeg troer i den Henseende at kunne henholde mig dertil. Naar min